

Életünk a járvány árnyékában

2020 elején berobbant a világba egy COVID19 nevű vírus.

Az emberek eleinte nem is igazán tudták, mi ez. Volt, aki komolyan vette, mások nem. Annyit érzékeltünk belőle, hogy sok bolt bezárt, az élelmiszerüzleteket a vásárlók megrohmozták, elfogyott a WC papír, élesztőt, húst sem lehetett kapni a nap végére. Mindenki bepánikolt.

Később kötelezővé tették a maszkot a vásárlások alkalmával. Sok beteget diagnosztizáltak és sajnos a haláleset is sok volt. Nagy hirtelenséggel bezártak az iskolák, óvodák, szünetelt a szépségipar, az éttermek üresen álltak.

Szerencsére nyárra csillapodott a helyzet. Lehetett a Balatonra menni, kinyílt több hely, fellélegeztünk. Reméltük: minden rendben lesz. De sajnos nem. Ez még csak az első hullám volt. Az élet ismét közbeszólt, vagyis a járvány.

Októberben megérkezett a második hullám, ami erősebben sújtott le ránk. A középiskolák bezártak, az általános iskolákban is elszabadult a vírus, egy idő után maszkban kellett lenni szünetekben.

Most 2021-et írunk, még durvább a helyzet. Ez már a harmadik hullám. Az általános iskolák és az óvodák ismét bezártak. Nekünk online oktatás van. Sok szülő, aki tud, szintén home office-ban dolgozik. Ez még a jobbik eset. Viszont rengetegen veszítették el az állásukat. A kórházban sok beteget ápolnak, a halálesetek száma napról-napra nő. Már a szabadban is maszkot kell viselnünk. Vajon mikor lesz ennek vége? Vége lesz egyáltalán? Megannyi kérdés kavargó mindenkiben. Azt mondják: „A védőoltás a megoldás a járvány megfékezésére”! Ezt sokan elhiszik, sokan nem.

Én már nagyon szeretném, ha vége lenne, és visszakaphatnánk a régi életünket! Szeretnék úgy sétálni a szabadban, hogy ne viseljek maszkot, érezzem a frissen nyírt fű és a virágok illatát. Hiszen itt a tavasz, a madarak már gyönyörűen csiripelnek reggelente.

Szeretném, ha erre a pár hónapra bemehetnénk az iskolába, újra láthatnám az osztálytársaimat és a tanárait! Könnyögöm, nyolcadik osztályos vagyok, mindjárt itt lesz a ballagás....! Hogyan fogok elbúcsúzni mindenkitől?! Hogyan fogom megköszönni a tanárainknak a sok biztatást, a jó szót, az ösztönzést és a sok-sok tanítást?! Nyáron vajon mehetünk strandra? Sorjáznak bennem is a kérdések – válasz nincs.

Az emberek egyre feszültebbek, idegesebbek, ingerlékenyebbek. Ez a helyzet senkinek nem tetszik. De el kell fogadnunk. Türelmesebbnek kell lenni, embernek kell maradni ebben a nehéz helyzetben.

Nagyon bízom benne, hogy egyszer elmúlik ez a vírus, és minden a régi lesz. Visszatér az élet a világba. Remélem, a középiskolát iskolapadban ülve kezdhetem.

Forintos Réka 8.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola